

A tehetség felelőssége

Van három olyan ismerősöm is, aki 40 felett kezdett új életet, és lett sikeres egy általa korábban soha nem próbált területen. Egyikük elismert és népszerű előadó lett, másikkal sikeres vállalkozó, a harmadik pedig művész.

Mindannyian teljesen mással foglalkoztak az elmúlt évtizedekben, és most életük közepén találtak rá arra, amiben igazán eredményessé váltak, és kiteljesedtek. Mikor egyenként megkérdeztem, hogyhogyan ilyen késve jött el a pillanat, mind ugyanazt válaszolták: most álltak az önismeretnek

olyan fokán, hogy tudják, mi az, amiben igazán jók, és volt elég önbizalmuk, hogy megéljék a tehetségüket.

Hiszem, hogy mindannyian valamilyen tehetséggel rendelkezünk. De ki tudja megmondani nekünk, hogy miben vagyunk igazán tehetségesek? Ismerjük-e magunkat annyira, hogy tudjuk, mik az erősségeink? Mi van, ha egy kevésbé felkapott, ám sokrétű képességeket igénylő területen vagyunk tehetségesek? Fafaragásban, hosszútávfutásban, vagy a tanításban? Merünk-e kiteljesedni valami olyan tevékenységben, amit korábban keveset csináltunk, de örömet okoz számunkra, és jók vagyunk benne? A tehetség óriási ajándék, de egyben felelőség is, hogy felfedezzük magunkban és ne tékozzunk el.

Coachként egyszerre megtiszteltetés és óriási felelőség, hogyan támogatjuk ügyfeleinket abban, hogy kibontakoztathassák a magukban szunnyadó tehetséget. Ha sikerül elérnünk, hogy a bennük rejlő potenciált szilárd erősségekké és jól megalapozott készségekké tudják fejleszteni magukban, akkor jól végeztük a munkánkat. Kívánom, hogy minden kolléga találja meg magában azt a tehetséget, amivel leginkább támogatni tudja klienseit az úton. Reméljük, ehhez sikerül inspirációt nyújtani a mostani lapszámunkkal.

Viniczai Andrea